

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА
Национално есенно състезание по физика
Велико Търново, 8-10 ноември 2019 г.
Примерни решения на специалната тема (6. състезателна група)

Задача 1. Падащ пясък

Част 1. Приемаме за нулев момента на минаване на кутията през равновесно положение. Тогава отместването на кутията се описва с уравнението:

$$(1) \quad x_{\text{box}}(t) = A \sin(\omega t). \quad [0.5 \text{ т}]$$

Да разгледаме падаща песъчинка, която в даден момент t се намира под кутията в точка с вертикална координата y . Това означава, че песъчинката е падала до този момент в продължение на време:

$$(2) \quad t_f = \sqrt{2y/g}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

Следователно песъчинката се е отделила от отвора в по-ранен момент:

$$(3) \quad t_d = t - t_f = t - \sqrt{2y/g} \quad [1.0 \text{ т}]$$

в точка с x -координата:

$$(4) \quad x_d = x_{\text{box}}(t - t_f) = A \sin\left(\omega\left(t - \sqrt{2y/g}\right)\right) \quad [1.0 \text{ т}]$$

и с хоризонтална скорост:

$$(5) \quad v_d = \omega A \cos\left(\omega\left(t - \sqrt{2y/g}\right)\right). \quad [1.0 \text{ т}]$$

Следователно x -координатата на песъчинката в момента t е:

$$(6) \quad x = x_d + v_d t_f = A \sin\left(\omega\left(t - \sqrt{2y/g}\right)\right) + \omega A \sqrt{2y/g} \cos\left(\omega\left(t - \sqrt{2y/g}\right)\right). \quad [1.0 \text{ т}]$$

В момента $t = 0$ получаваме:

$$(7) \quad x = A\omega\sqrt{2y/g} \cos\left(\omega\sqrt{2y/g}\right) - A \sin\left(\omega\sqrt{2y/g}\right). \quad [1.0 \text{ т}]$$

Интересно е, че ако изберем безразмерни координати: $\tilde{x} = x/A$ и $\tilde{y} = 2y\omega^2/g$ уравнението на струята се описва с универсална функция:

$$(8) \quad \tilde{x} = \sqrt{\tilde{y}} \cos \sqrt{\tilde{y}} - \sin \sqrt{\tilde{y}}.$$

Част 2. Прилагаме уравнение (6) за песъчинка, която се удря в пода в момента t .

Понеже в този момент $y = H$, x -координатата на песъчинката е:

$$(9) \quad x = A \sin\left(\omega\left(t - \sqrt{2H/g}\right)\right) + \omega A \sqrt{2H/g} \cos\left(\omega\left(t - \sqrt{2H/g}\right)\right). \quad [1.0 \text{ т}]$$

От полученото уравнение виждаме, че x -координатата на падащия пясък е суперпозиция на две хармонични трептения, отместени по фаза с $\pi/2$ [1.0 т].

Следователно „амплитудата” A_1 на трептенето на пясъчната струя е:

$$(10) \quad A_1 = \sqrt{A^2 + 2\omega^2 A^2 H/g} = A\sqrt{1 + 2\omega^2 H/g}. \quad [1.0 \text{ т}]$$

Дължината на образуваната пясъчна леда е равна на удвоената амплитуда:

$$(11) \quad L = 2A\sqrt{1 + 2\omega^2 H/g}. \quad [1.0 \text{ т}]$$

Задача 2. Магнитен капан

Част 1. Частиците се движат през цялото време в равнината, в която са излъчени. Избираме декартова координатна система XYZ , където оста X съвпада с проводника и е по посока на тока, оста Y е перпендикулярна на проводника и насочена към източника на йони, а оста Z е перпендикулярна на равнината на движение. Разглеждаме йон, чиято начална скорост сключва ъгъл α с оста X , т.е. компонентите на скоростта му са съответно:

$$(1) \quad v_{0x} = v \cos \alpha \quad [0.25 \text{ т}]$$

и

$$(2) \quad v_{0y} = v \sin \alpha. \quad [0.25 \text{ т}]$$

Във всеки момент уравненията за движение на частицата по двете оси имат вида:

$$(3) \quad m\dot{v}_x = qv_y B_z(y) \quad [0.5 \text{ т}]$$

и

$$(4) \quad m\dot{v}_y = -qv_x B_z(y), \quad [0.5 \text{ т}]$$

където:

$$(5) \quad B_z(y) = \frac{\mu_0 I}{2\pi y} \quad [0.5 \text{ т}]$$

е Z -компонентата на магнитната индукция на разстояние y от проводника (X - и Y -компонентите са нула). Като вземем предвид, че $v_y = \dot{y} = dy/dt$, получаваме връзка между промяната dv_x на скоростта по X и малко преместване dy по Y :

$$(6) \quad dv_x = \frac{\mu_0 I q dy}{2\pi m y} \quad [1.0 \text{ т}]$$

Интегрираме двете страни на уравнението от началния момент, когато $y_0 = d$ до произволен момент. Така получаваме връзка между моментната стойност на X -компонентата на скоростта и моментната стойност на координатата y :

$$(7) \quad v_x - v \cos \alpha = \frac{\mu_0 I q}{2\pi m} \ln \left(\frac{y}{d} \right) \quad [0.5 \text{ т}]$$

Когато частицата достига минимално или максимално разстояние от проводника, нейната Y -компонента на скоростта е нула. Понеже магнитното поле не върши работа върху частицата, кинетичната енергия, а следователно и големината на скоростта на частицата се запазва, т.е. $v_x = \pm v$. Следователно екстремните координати на частицата удовлетворяват условието:

$$(8) \quad \pm v - v \cos \alpha = \frac{\mu_0 I q}{2\pi m} \ln \left(\frac{y_{\max, \min}}{d} \right) \quad [1.0 \text{ т}]$$

или

$$(9) \quad y_{\max, \min} = d \exp \left(\frac{2\pi m v}{\mu_0 I q} (\pm 1 - \cos \alpha) \right).$$

Най-голямо разстояние от всички излъчени йони достигат тези, които са излъчени под ъгъл $\alpha = 180^\circ$, т.е. в посока противоположна на тока:

$$(10) \quad r_{\max} = d \exp \left(\frac{4\pi m v}{\mu_0 I q} \right). \quad [0.25 \text{ т}]$$

Минималното разстояние съответства на частици, излъчени по посока на тока, т.е. под ъгъл $\alpha = 0^\circ$:

$$(11) \quad r_{\min} = d \exp \left(-\frac{4\pi m v}{\mu_0 I q} \right). \quad [0.25 \text{ т}]$$

Интересен факт е, че $r_{\max} r_{\min} = d^2$.

Част 2. Траекториите на частиците са изобразени качествено на фигурата.

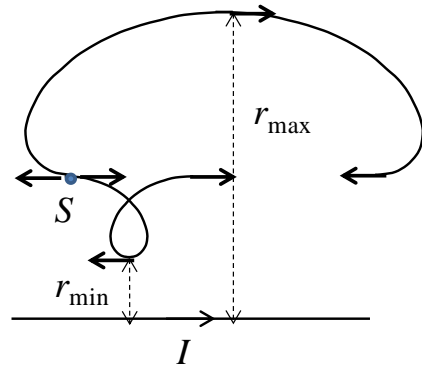
Критерии за оценка на чертежа

Максимално разстояние съответства на частици, излъчени в посока, противоположна на посоката на тока. [0.5 т]

Радиусът на кривината при върха на траекторията е по-голям, отколкото в точката на тръгване. [0.5 т]

Минимално разстояние съответства на частици, излъчени по посоката на тока. [0.5 т]

Радиусът на кривината в най-ниската част на траекторията е по-малък, отколкото в точката на тръгване. [0.5 т]



Част 3. От уравнения (4) и (5), като вземем предвид, че $\dot{v}_y \equiv \dot{y}$, изразяваме моментната скорост на йона в посока на оста X:

$$(12) \quad v_x = -\frac{2\pi m y \ddot{y}}{\mu_0 q I}, \quad [0.25 \text{ т}]$$

В най-грубо приближение можем да приемем, че йонът се движи в еднородно магнитно поле с индукция:

$$(13) \quad B_z = \frac{\mu_0 I}{2\pi d} \quad [0.25 \text{ т}]$$

и описва окръжност с радиус:

$$(14) \quad R = \frac{mv}{qB_z} = \frac{2\pi m v d}{\mu_0 I q} \quad [0.25 \text{ т}]$$

с ъглова скорост:

$$(15) \quad \omega = \frac{v}{R} = \frac{\mu_0 I q}{2\pi m d} \quad [0.25 \text{ т}]$$

Y-координатата на йон, излъчен перпендикулярно на проводника се дава приблизително със закона за хармонично трептене:

$$(16) \quad y = d + R \sin(\omega t) \quad [0.5 \text{ т}]$$

Съответно за втората производна на y имаме:

$$(17) \quad \ddot{y} = -\omega^2 R \sin(\omega t). \quad [0.5 \text{ т}]$$

Като заместим y и \ddot{y} в уравнение (12), получаваме:

$$(18) \quad v_x = \frac{2\pi m}{\mu_0 q I} \omega^2 R (d \sin(\omega t) + R \sin^2(\omega t)).$$

Дрейфовата скорост съответства на средната скорост в направление на X. Като вземем предвид, че:

$$(19) \quad \begin{aligned} \omega R &= v, \\ \langle \sin(\omega t) \rangle &= 0, \\ \langle \sin^2(\omega t) \rangle &= 1/2, \end{aligned} \quad [0.5 \text{ т}]$$

намираме:

$$(20) \quad v_d \equiv \langle v_x \rangle = \frac{\pi m v^2}{\mu_0 q I}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

Както се вижда от получения израз, знакът на дрейфовата скорост съвпада със знака на тока. Следователно йоните се преместват в посоката, в която тече токът.

Задача 3. Топлинна леща

Чакт 1. Разглеждаме цилиндричен участък от пластинката с радиус r ($r < a$). Погълнатата топлинна мощност от този участък е:

$$(1) \quad P = \frac{1}{2}IS = \frac{\pi r^2 I}{2}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

Същата топлинна мощност се предава през околната повърхност на цилиндъра към периферията на пластинката:

$$(2) \quad \frac{\pi r^2 I}{2} = -2\pi r b k \frac{dT}{dr}. \quad [1.0 \text{ т}]$$

Оттук за градиента на температурата в радиално направление получаваме:

$$(3) \quad \frac{dT}{dr} = -\frac{Ir}{4bk}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

След като интегрираме уравнение (3), получаваме:

$$(4) \quad T(r) = C - \frac{Ir^2}{8bk}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

Интеграционната константа C може да бъде определена от условието $T(a) = T_1$, т.е.

$$(5) \quad C = T_1 + \frac{Ia^2}{8bk}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

Така окончателно получаваме:

$$(6) \quad T(r) = T_1 + \frac{I(a^2 - r^2)}{8bk}. \quad [1.0 \text{ т}]$$

Оттук определяме разликата между температурите в центъра и периферията на пластинката:

$$(7) \quad \Delta T = T(0) - T_1 = \frac{Ia^2}{8bk} \approx 63 \text{ К}. \quad [1.0 \text{ т}]$$

Част 2.. Показателят на пречупване на пластинката се изменя в радиално направление по закона:

$$(8) \quad n(r) = n_1 + \frac{\gamma I(a^2 - r^2)}{8bk}. \quad [1.0 \text{ т}]$$

От принципа на Ферма следва, че светлинният сноп ще се фокусира в дадена точка зад пластинката, ако лъчите, падащи на различно разстояние r от центъра на пластинката изминават еднакъв оптимчен път до тази точка. Както се вижда от фигурата, оптичният път на лъч, падащ на разстояние r , е:

$$(9) \quad s(r) = n(r)b + \sqrt{f^2 + r^2} = bn_1 + \frac{\gamma I(a^2 - r^2)}{8k} + \sqrt{f^2 + r^2}. \quad [1.0 \text{ т}]$$

Ако предположим, че показателят на пречупване се изменя слабо в радиално направление, лъчът се отклонява на малък ъгъл от пластинката, т.е. $r \ll f$. Тогава за квадратния корен можем да използваме приблизителното равенство на Бернули:

$$(10) \quad \sqrt{f^2 + r^2} \approx f + \frac{r^2}{2f}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

Съответно за оптичния път получаваме приблизителния израз:

$$(11) \quad s(r) \approx bn_1 + f + \frac{\gamma I(a^2 - r^2)}{8k} + \frac{r^2}{2f}. \quad [0.5 \text{ т}]$$

За да настъпи фокусиране, оптичният път не трябва да зависи от r , т.е. коефициентът пред r^2 трябва да е нула:

$$(12) \quad \frac{r^2}{2f} - \frac{\gamma I r^2}{8k} = 0. \quad [1.0 \text{ т}]$$

Така намираме фокусното разстояние на топлинната леща:

(13)

$$f = \frac{4k}{\gamma l} = 1.6 \text{ m.}$$

[1.0 r]

